

РЕШЕНИЕ

№ 881

гр. Шумен, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XIII-И СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калин Г. Колешански

при участието на секретаря Надежда Т. Йорданова
като разгледа докладваното от Калин Г. Колешански Гражданско дело № 20223630101215 по описа за 2022 година

Предявени искове, за съществуване на вземане с правно основание чл. 422 от ГПК.

Искова молба на “****” АД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – *** срещу Г. Н. А., ЕГН : *****, с адрес – ***, с посочено правно основание чл. 422 ГПК и цена от 163,09 лева главница и 44,42 лева лихви.

Ищецът сочи, че имал вземане срещу ответника за сумата от 207,51 лева, представляваща – 163,09 лева главница, за дължима цена на електрическа енергия, консумирана от ответника, в периода 24.03.2019г. – 23.05.2019г., и 44,42 лева лихва за забава, за периода от падежа на задължението по всяка фактура до 17.03.2022г., в едно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението по чл. 410 ГПК. За така твърдяното вземане кредиторът, по реда на чл. 410 ГПК поискал издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист. Издадената заповед по ЧГД № 685/2022г., била връчена по реда на чл. 47 ГПК. Поради изложеното ищецът претендира да се признае за установено, че ответникът му дължи описаната сума, както и разноските, в производствата.

В срока за отговор на исквата молба ответникът редовно уведомен,

подава отговор, чрез особен представител. Счита исковете допустими и неоснователни. Твърди, че ответницата, не е клиент на ищцовото дружество и количеството ел. енергия, не е реално употребено.

В открито съдебно заседание страните редовно призовани, чрез представители, поддържат заявеното в исковата молба и отговора.

Така депозираната молба е **допустима**, разгледана по същество е **основателна**, по следните съображения :

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установи следното:

Приложените неоспорени писмени доказателства – заявление № 5427328/22.06.20г./съдържащо запис, за ползване на имота, до юни 2020г., от ответника/, извлечение от сметка и справка за потребление, установяват, че ответникът е клиент на ищеца по смисъла на чл. 98а ЗЕ. Той, издал 2 счетоводни документа /фактури/, за дължима цена на ел. енергия, в общ размер на 163,09 лева, за период на потребление, от 24.03.2019 до 23.05.2019г., всеки съдържащ срок за плащане, съобразен с приложимите публично известни общи условия. Задълженията, въпреки ответното оспорване, се установяват от тях и представените извлечения за фактури и плащания за периода.. Заявлението по ЧГД № 2115/2018г., по описа на ШРС, е подадено на 25.07.2018г..

Така установената фактическа обстановка, доведе до следните изводи :

За уважаване предявените искове с правно основание чл. 422 ГПК, е необходимо да се установи – наличието на валидно правоотношение между страните (валиден договор и/или ответникът е потребител, по смисъла на ЗЕ), задължение произтичащо от същото, за ответника да заплаща и в какъв размер предоставената услуга; количеството на употребената от ответника ел. енергия; настъпил падеж и забавата на ответника, размер на обезщетението. Всички посочени, са налице. Ответницата е била „краен клиент“, по смисъла на §27г от ДР на ЗЕ, а ищецът и е продавал електрическа енергия, при публично известни общи условия. Плащането на начислената цена за ел. енергия, освен от тях, се урежда и от общите правила на договора за продажба, според които плащането трябва да стане едновременно с предаването на вещта и на мястото, където то се извършва, или на документите които дават право на купувача да получи стоката /чл. 200, ал. 2

от 33Д и чл. 327, ал. 1 от ТЗ. Процесните фактури нямат обвързващата съда доказателствена сила спомената от ответния представител, но са единствените документи издавани на крайния клиент, за получаваната движима вещ, макар и обикновено, много по-късно от получаването □. Имено като такива, заедно с другите частни документи установяват облигационно отношение между страните, по което се дължи претендираната сума за консумирана ел. енергия, а на основание чл. 86, ал. 1, във вр. с чл. 84, ал. 1 от 33Д и лихвите за забава, от падежа посочен във всяка фактура, до 17.03.2022г..

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 550 лева разноски, в настоящото производство и по ЧГД № 685/2022г., по описа на ШРС, представляващи 100 лева държавна такса; 150 лева юрисконсултско възнаграждение, за двете производства и 300 лева разноски за особен представител.

Водим от горното и на посочените основания, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че в полза на “****” АД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – *** срещу Г. Н. А., ЕГН : *****, с адрес – ***, съществува вземане, за сумата от 207,51 лева, представляваща – 163,09 лева главница, за дължима цена на електрическа енергия, консумирана от ответника, в периода от 24.03.2019 до 23.05.2019г., за което били издадени фактури, и 44,42 лева лихва за забава, за периода, от падежа на задължението, по всяка фактура, до 17.03.2022г., в едно със законната лихва върху главницата, от 31.03.2022г., до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Г. Н. А., ЕГН : *****, с адрес – ***, да заплати на “****” АД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – ***, сумата от 550 лева разноски, в настоящото производство и по ЧГД № 685/2022г., по описа на ШРС.

Решението подлежи на обжалване, в двуседмичен срок, от връчването му, пред Окръжен съд – Шумен.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____